

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 21XCdo/41/2016
Identifikačné číslo spisu: 6612215643
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6612215643.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 8C/112/2012, o dovolaní žalobcu proti rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/89/2014-46 zo dňa 30.04.2014, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a.
- II. Žalovanému n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Lučenec uznesením č. k. 8C/112/2012-31 z 13.11.2013 uložil žalobcovi poriadkovú pokutu vo výške 50,- € z dôvodu, že žalobca si opakovane nespĺnil stanovenú povinnosť a na výzvu okresného súdu žiadnym spôsobom nereagoval.

2. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodnutím č. k. 15Co/89/2014-46 z 30.04.2014 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, ďalej len „O.s.p.“). V odôvodnení uviedol, že zo spisu okresného súdu vyplýva, že okresný súd vyzval žalobcu opakovane aj pod hrozbou poriadkovej pokuty, aby v súdom určenej lehote oznámil sídlo okresného súdu na ktorom bolo vedené exekučné konanie proti povinnému, pretože na tamom súde sa predmetné exekučné konanie nevedie. Žalobca prevzal písomnú výzvu, napriek tomu povinnosť uloženú okresným súdom nespĺnil. Odvolací súd bol zhodne s okresným súdom toho názoru, že uloženie poriadkovej pokuty žalobcovi je namieste, pretože bez oznámenia súdom požadovanej skutočnosti a to sídla okresného súdu, na ktorom malo byť vedené exekučné konanie proti povinnému nie je možné v konaní pokračovať. Výšku uloženej pokuty považoval odvolací súd za primeranú.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Uviedol, že z princípu poriadkovej pokuty vyplýva, že jej účelom nemá byť sankcionovanie účastníkov sa nespĺnenie dôkaznej povinnosti, či povinnosti tvrdenia, ale ňou majú byť chránené iné okolnosti nespočívajúce v obsahu merita predmetu konania, teda sú ňou chránené okolnosti vedenia konania. Žalobca svojím postupom žiadnym spôsobom nesťažoval konanie súdu, pretože prvostupňový súd mohol vo veci rozhodnúť, napr. zamietnutím žaloby pre neunesenie bremena tvrdení, či dôkazného bremena. Žalobca svojím postupom nevytvoril prekážku, ktorá by bránila súdu v postupe konania. Z uvedených dôvodov navrhol rozhodnutie krajského ako aj okresného súdu zrušiť.

4. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z.z., ďalej len „C.s.p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C.s.p. (podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie tu bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení O.s.p. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C.s.p. o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (čl. 2 ods. 1 a 2 C.s.p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (čl. 3 ods. 1 C.s.p.).

5. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O.s.p., § 35 C.s.p. i nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z.z.) skúmal predovšetkým, či sú splnené podmienky dovolacieho konania.

6. Podľa § 429 ods. 1, 2 C.s.p. dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

7. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

8. Podľa § 436 ods. 1 C.s.p. ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ nebol riadne o povinnosti podľa § 429 poučený v odvolacom konaní, súd prvej inštancie vyzve dovolateľa na odstránenie vád a poučí ho o následkoch neodstránenia vád dovolania.

9. Podľa § 447 C.s.p. dovolací súd odmietne dovolanie, ak

- a) bolo podané oneskorene,
- b) bolo podané neoprávnenou osobou,
- c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné,
- d) nemá náležitosti podľa § 428,
- e) neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo
- f) nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie uznesením č.k.8C/112/2012-214 zo dňa 09.11.2015 vyzval žalobcu, aby predložil plnú moc udelenú advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní. Žalobca bol poučený, že v prípade, ak svoje dovolanie v určenej lehote nedoplní, predloží súd prvého stupňa dovolanie na rozhodnutie dovolaciemu súdu (§ 241 ods. 4 O.s.p.). Toto rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 18.11.2015 (doručenka pripojená na č.l. 215). Žalobca na predmetné uznesenie nereagoval, preto okresný súd predložil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie.

11. Nedostatok právneho zastúpenia dovolateľa advokátom podľa § 429 ods. 1 C.s.p. je odstrániteľným nedostatkom podmienky konania. Pokiaľ však dovolateľ napriek poučeniu o povinnom právnom zastúpení v dovolacom konaní a výzve podľa § 241 ods. 4 O.s.p. uvedený procesný nedostatok neodstránil (nepredložil plnomocenstvo pre advokáta na zastupovanie v dovolacom konaní, ani nepreukázal, že za neho koná jeho zamestnanec alebo člen), tak svojím procesným postupom spôsobil, že v dovolacom konaní pre tento nedostatok nie je možné pokračovať a dovolanie je potrebné v zmysle § 447 písm. e/ C.s.p. odmietnuť.

12. Dovolací súd majúci na zreteli vyššie uvedené zistenia nepochybne vyplývajúce z obsahu spisu súdu prvej inštancie dovolanie žalobcu odmietol, pretože neboli splnené podmienky podľa § 429 C.s.p. (§ 447 písm. e/ C.s.p.).

13. V dovolacom konaní úspešnému žalovanému Najvyšší súd Slovenskej republiky náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, keďže z obsahu spisu vyplýva, že mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.